

Sygn. akt. II K 523/16

Ds 1017/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Lipnie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Dorota Aleksyńska

Protokolant st.sekr.sądowy Katarzyna Korowicka

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Lipnie Marii Baranowskiej

po rozpoznaniu dnia 25. 11. 2016r. sprawy

P. W. (...) (...) (...) (...) (...) w (...) (...)

oskarżonego o to, że :

w dniu 01 maja 2016r w miejscowości D. gm. D. n/ W powiat (...) woj. (...) - (...) kierował w ruchu lądowym motorem marki H. o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości – 1, 03 promila alkoholu we krwi tj. o czyn. z art. 178a§1 kk

orzeka

I. Uznając, iż oskarżony P. W. dopuścił się przestępstwa z art. 178a§1kk w myśl art. 66§1 kk w zw. z art. 67§1 kk postępowania karne warunkowo umarza oskarżonemu na okres próby 3 (trzech) lat

II. na podstawie art.67§3 kk w zw. z art.39 pkt 7 kk w zw. z art.43a§1kk orzeka wobec oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 2000 (dwóch tysięcy) złotych

III. na podstawie art.67§3 kk w zw. z art.39pkt 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku

IV. na podstawie art.63§4kk na poczet orzeczonego środka karnego zalicza oskarżonego okres zatrzymania prawa jazdy kat A od dnia 18. 07. 2016r

V. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 złotych tytułem opłaty i obciąża go wydatkami za I instancje w sprawie w wysokości 174,95złoty

Sygn. akt II K 523/16

UZASADNIENIE

P. W. w dniu 1.05.2016r około godz. 18.00 pojechał wraz ze swoim kolegą W. S. do znajomego R. I.. Wiedział , że R. I. kupił motor i chciał go sprzedać. P. W. chciał obejrzeć motocykl gdyż miał zamiar kupić motor. Gdy był u R. I. zapytał się go czy może się przejechać. R. I. wyraził zgodę. P. W. tego dnia nic nie pił. Dnia poprzedniego był na imprezie i „popił”. Wrócił domu nad ranem .

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k: 33-33v, k: 80v

P. W. przejechał może 3 km. Na drodze S.- D. n/W nagle kołem tylnym zaczęło rzucać. Zjechał do środka jezdni następnie złapał prawego pobocza i się przewrócił. Nie wrócił już do P. I..

Dowód : wyjaśnienia oskarżonego k: 32- 34 , k: 80v

zeznania świadka M. K. k: 12-13

W. S. k: 16-17

P. W. doznał obrażeń . Został przewieziony do szpitala gdzie spędził 20 dni . Następnie przebywał na zwolnieniu lekarskim. W szpitalu została mu pobrana krew do badania na zawartość alkoholu. W badanej próbce krwi stwierdzono 1,03 promila alkoholu etylowego .

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k:32- 34, k; 80

opinia z przeprowadzonych badań k: 26

protokół pobrania krwi k: 28- 30

Oskarżonemu zatrzymano prawo jazdy kat A w dniu 18.07.2016r . P. W. posiadał jedynie prawo jazdy kat. A wydane przez Starostę (...) dnia 15.06.2009r.

Dowód : informacja Starostwa k: 40

Motocykl którym poruszał się P. W. należał do P. I. i nie był zarejestrowany.

P. W. został obwiniony o to , że w dniu 01 maja 2016r. o godz. 17:45 w miejscowości D. gm. D., powiat (...), woj. (...)- (...), będąc w stanie nietrzeźwości 1,03‰ alkoholu we krwi, kierując po drodze publicznej motorem marki H. o nr rej. (...) na prostym odcinku drogi nie zachował należytej ostrożności w wyniku czego stracił panowanie nad pojazdem i przewrócił się t.j. o wykroczenie z art. 97 kw z powodu naruszenia zasad określonych w art. 3 ust. 1 Prawo o ruchu drogowym

oraz o to że

w tym samym miejscu i czasie jak w pkt kierował w/w pojazdem na drodze publicznej pomimo braku dopuszczenia pojazdu do ruchu to jest o czyn z art. 94§ 2 kw.

Sąd uznał P. W. za winnego zarzucanych mu czynów tj. wykroczeń z art. 97 kw z powodu naruszenia zasad określonych w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r Prawo o ruchu drogowym (tj. Dz. U. z 2005 r Nr 108, poz.908 z późn. zm) i art. 94 § 2 kw w zw. z art. 9 § 2 kw i za to w myśl art. 9 § 2 kw na podstawie art. 97 kw wymierzył mu karę 800 (osiemset) złotych grzywny i zasądził koszty postępowania.

Dowód : wyrok w sprawie IIW470/16 k.77

Oskarżony P. W. przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia zgodnie z ustalonym stanem faktycznym (k: 32-34, k: 80)

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie jest prosty i nie wymaga większego komentarza . Niewątpliwie oskarżony był w stanie nietrzeźwości prowadząc motocykl.

Początkowo oskarżony zgodził się na wyrok i uzgodnił karę z Prokuratorem . W trakcie posiedzenia Sądu wniósł o warunkowe umorzenie postępowania. Sąd po bezpośrednim kontakcie z oskarżonym na rozprawie, uwzględniając sytuację oskarżonego jego uprzednią niekaralność i bardzo dobry wywiad podjął decyzję i warunkowo umorzył postępowanie na okres próby 3 lat.

We wnioskach końcowych – przemówieniach stron - oskarżyciel publiczny wniósł o wymierzenie kary zgodnie z wnioskiem złożonym w trybie art. 335§ 1kpk.

W zasadzie Sąd ma przekonanie, że Prokurator nie widzi możliwości zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania przy przestępstwie z art. 178a§1 kk a jest to przestępstwo zagrożone do 2 lat pozbawienia wolności.

Przesłanki stosowania warunkowego umorzenia postępowania określa art. 66§1-2 kk . Najistotniejszą z nich jest wymaganie , aby wina sprawcy i społeczna szkodliwość popełnionego przez niego czynu nie były znaczne. Słusznie podkreśla się w orzecznictwie SN , iż ustalenie ,że wina sprawcy nie jest znaczna, wymaga najpierw uznania , że sprawca w ogóle ponosi winę , a więc jej przypisania (zob. wyr. SN z 9.I. 2002. , III KKN 303/00 , Orz. Prok. I Pr. 2003, nr 2).

W niniejszej sprawie wina oskarżonego nie budzi najmniejszych wątpliwości. Zgromadzone w sprawie dowody wykazały ,że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu Sąd wziął pod uwagę elementy przedmiotowe i podmiotowe czynu uznając , iż jest on nie znaczny.

Niewątpliwie oskarżony prowadził pojazd w stanie nietrzeźwości–1,03 promila alkoholu we krwi. Przejechał niewielki odcinek drogi na szosie mało uczęszczanej . Tylko on w związku z upadkiem poniósł obrażenia ciała . Do chwili obecnej leczy się - ma kłopoty z chodzeniem co Sąd mógł zaobserwować na sali rozpraw. Wrócił do pracy - pomimo choroby - gdyż leczenie jest kosztowne . Zarabia 1500 złotych a na zwolnieniu otrzymywał 1200 złotych „a to jest różnica -gdyby powrócił później do pracy nie miałby po co wracać”- wyjaśnienia oskarżonego k. 80v.

Sąd mając na uwadze bezpośredni kontakt z oskarżonym jest pewien że P. W. jest świadomy naganności swojego zachowania wprost powiedział „teraz ma nauczkę żeby nie wsiadać po pijanemu”.

Oskarżony ma bardzo dobry wywiad.

Z urzędu Sąd zwrócił się o wywiad o oskarżonym (k:60-70).

Oskarżony jest kawalerem i nie ma dzieci na utrzymaniu. Posiada wykształcenie średnie jest z zawodu rolnikiem ; natomiast zawód wykonywany to operator wózków w widłowych. Pracuje na umowę o pracę na czas nieokreślony. Mieszka z rodzicami . Matka ma 55 lat jest bezrobotna- utrzymuje się z pracy dorywczej i pomocy socjalnej. Ojciec oskarżonego 56 lat również jest bezrobotny i podobnie jak żona utrzymuje się z prac dorywczych i zasiłków socjalnych . Oskarżony nie posiada żadnego majątku. Dom w którym mieszka oskarżony należy do jego rodziców . Jest to niewielki dom . Mieszkania są wyposażone w niezbędne meble i sprzęt gospodarstwa domowego. Z wyposażenia mieszkania kurator wywnioskował , że rodzina oskarżonego znajduje się w bardzo trudnej sytuacji materialnej. Oskarżony z zawodu jest rolnikiem ale nigdy w tym zawodzie nie pracował. Od około 9 lat pracuje w firmie (...) ze S. gm. D. n/ W jako operator wózków widłowych. Po wypadku w którym doznał obrażeń ciała wrócił do pracy w dniu 01.10.2016r . Zarabia obecnie około 1500 złotych miesięcznie. Podał kuratorowi , że zasiłek chorobowy był o wiele niższy i dlatego mimo niepełnosprawności wrócił do pracy.

Oskarżony w tej dziedzinie życia prezentuje właściwą postawę. Zawsze odpowiedzialnie i sumiennie podchodzi do swoich obowiązków zawodowych . Przez wiele lat utrzymał zatrudnienie . Jest cenionym i wartościowym pracownikiem. Podczas wypadku oskarżony doznał obrażeń w postaci złamania żeber , spadnięcia płuca, przecięcia krtań , urazu lewej ręki w wyniku czego ręka w nadgarstku jest niesprawna , uszkodzenia prawej nogi w wyniku czego odczuwa nadwrażliwość tej nogi. Te schorzenia w znacznym stopniu ograniczają jego zdolność do podejmowania zatrudnienia. Zgodnie z orzeczeniem może wykonywać tylko pracę siedzącą.

W środowisku oskarżony nie jest podejrzewany o chorobę psychiczną. Nie ma skłonności do nadużywania alkoholu ani środków odurzających. Oskarżony dotychczas nie był karany. W rozmowie z policjantką K. T. z PP w D. n/ W kurator

ustalił, iż wobec oskarżonego nigdy wcześniej nie było prowadzone żadne postępowanie karne. Dlatego oskarżony nie znajduje się w stałym zainteresowaniu organów ścigania. W środowisku oskarżony nie uchodzi za osobę, która mogłaby stanowić zagrożenie dla innych osób lub ich mienia. Nie jest widywany pod wpływem alkoholu, ani innych środków odurzających. Nie utrzymuje też kontaktów z tzw. środowiskiem przestępczym.

Mając na uwadze okoliczności popełnienia czynu, dotychczasową niekaralność (k - 38) pozytywny wywiad kuratorski Sąd uznał iż stopień społecznej szkodliwości czynu jest nie znaczny i warunkowo umorzył postępowanie na okres 3 roku.

Pozytywna ocena postawy oskarżonego i jego dotychczasowe życie mają charakter prognostyczny i prowadzą Sąd do przekonania, że mimo warunkowego umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa (art. 66§1 kk in fine). Podkreślić należy, że warunkowe umorzenie postępowania nie jest skazaniem ale szansą – środkiem mającym na celu poddanie się sprawcy próbie przez wskazany w wyroku czas biegnący od uprawomocnienia się wyroku. W przypadku niewłaściwego zachowania oskarżonego w okresie próby tj. w razie popełnienia umyślnego przestępstwa Sąd obligatoryjnie podejmuje warunkowo umorzone postępowanie (art. 68§1 kk). Ponadto zgodnie z art. 68§2 kk Sąd może podjąć postępowanie karne, jeżeli sprawca w okresie próby rażąco narusza porządek prawny, w szczególności gdy popełni inne niż określone w §1 przestępstwo, jeżeli uchyla się o dozoru, wykonania nałożonego obowiązku lub orzeczonego środka karnego albo nie wykonuje zawartej z pokrzywdzonym ugody.

W ocenie Sądu orzeczenie warunkowego umorzenia postępowania zaspokoi społeczne poczucie sprawiedliwości, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Oskarżony podkreślał, iż to zdarzenie jest dla niego nauczką - i Sąd ma takie przekonanie. Zdaniem Sądu P. W. zasługuje na szansę i możliwość warunkowego umorzenia postępowania jednak na maksymalny okres próby. W przypadku gdyby zawiódł – popełnił przestępstwo podobne w okresie próby Sąd podejmie postępowanie.

Sąd uznał, iż koniecznym jest orzeczenie środka karnego na okres 1 roku zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych (oskarżyciel publiczny żądał jedynie zakazu na pojazdy kat. A). W przypadku warunkowego umorzenia postępowania Sąd może a nie musi orzec środek karny.

W tym zakresie wypowiedział się SN postanowieniem z dnia 29. 01. 2002r I KZP 33/01 gdzie stwierdził, że :

-zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w sytuacji, w której postępowanie karne zostaje warunkowo umorzone, pozostaje fakultatywny. Przepis art. 67§3 in fine k.k jest bowiem w zakresie orzekania tego środka karnego przepisem szczególnym w stosunku do art. 42§2 kk i wyłącza stosowanie tego ostatniego w zakresie przez siebie objętym a więc przy warunkowym umorzeniu postępowania.

Orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku to faktycznie dolegliwość która dotknie i będzie odczuwalna ! dla oskarżonego. Właśnie orzeczonego środka karnego będzie przypominał oskarżonemu (nawet po jego zakończeniu) naganność zachowania i poważne skutki związane z przestępczym zachowaniem.

Ponadto Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 2000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej i uwzględniając jego sytuację rodzinną i finansową.

Świadczenie orzeczone będzie również dotkliwe i odczuwalne dla oskarżonego. Należy pamiętać, iż oskarżony zarabia 1500 złotych i poszedł do pracy pomimo choroby żeby nie stracić zatrudnienia i otrzymywać pensje w pełnej wysokości. Oskarżony cały czas ponosi koszty związane z kontynuowaniem leczenia.

Sąd zdaje sobie sprawę, iż wysokość alkoholu we krwi była spora jednak aby oskarżonemu dać szansę Sąd warunkowo umorzył postępowanie. P. W. dojeżdża do pracy z D. do S. (około 10 km). Do pracy dowozi go ojciec - wraca niekiedy z kolegami, nieraz musi wracać pieszo ponieważ nikt nie chce czekać za nim gdy ma coś do skończenia po godzinach

pracy. Skazanie oskarżonego wiązałoby się z pozbawieniem go pracy!!! P. W. jest cenionym pracownikiem zawsze sumiennie i odpowiedzialnie podchodzi do swoich obowiązków. Jest cenionym i wartościowym pracownikiem . Nigdy nie było prowadzone wobec niego żadne postępowanie. Nie jest w stałym zainteresowaniu organów ścigania. Nie jest widywany pod wpływem alkoholu. Nie utrzymuje kontaktów z elementem przestępczym. Te ustalenia upewniły Sąd przekonaniu , iż warunkowe umorzenie postępowania jest właściwą decyzją w przedmiotowej sprawie w której Sąd daje szansę oskarżonemu i od niego tylko zależy czy z tej szansy skorzysta. Nie należy też zapominać iż oskarżony został skazany wyrokiem nakazowym (...) 470/16 za wykroczenia z art. 97kw i 94§1kw co też stanowi dla niego dolegliwość .

Nadto na podstawie art. 7 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r „ o opłatach w sprawach karnych” Sąd zobowiązał oskarżonego do uiszczenia opłaty w wysokości 60 złotych na rzecz Skarbu Państwa / Kasa Sądu Rejonowego w Lipnie/ i na podstawie art. 626§1 kpk i 629 kpk obciążył go wydatkami za I instancję w sprawie w wysokości 90 złotych .

Z tych wszystkich powodów orzeczono jak w sentencji .